

אמרו לו פרק שלישי כריתות

יד.

עין משפט
נר מצוה

בַּז אִי מִי פִי מְהֻלָּט שְׁגוּת
הֵלֵכֵךְ דִּי
ל אִי פִי מְהֻלָּט פִּסְחָא
הֵלֵכֵכִי כֹא
לֵא ג מִי שֵׁס פִּיג הֵלֵכִי י
לֵב ד מִי פִיג מְהֻלָּט שְׁגִיטָה
עֲשׂוֹר הֵלֵכֵכִי
לֵג א מִי פִיג שֵׁס מְהֻלָּט וּפִסְחָא
מְהֻלָּט עֲשׂוֹרִיגִי דִּי טוֹשֵׁשׁ
אִיחִי קִי תַחַס מִפְּקִי דן
לֵד ו מִי פִיג מְהֻלָּט עֲגוּדָה
יִוֵּחִיגִי הֵלֵכֵכִי
לֵח א מִי פִיג שֵׁס מְהֻלָּט כֹּא
לִו א מִי שֵׁס הֵלֵכֵכִי יט
לִז ט מִי פִיג מְהֻלָּט שְׁגוּת הֵלֵכֵכִי
3:

תורה אור השלם

1. וְסֹמֵךְ אֶהְיֶה אֶת שְׁתֵּי יָדָיו
עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי וְהַתּוֹדֶה
עָלָיו אֶת כָּל צִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם
וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר
וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֹתִי הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא טֹז כֹּה

רבינו גרשום

[illegible]

א"ר יהושע תמחין מחלקין
 א"ר לקולא: משיז מניח שרש
 פשיטא. דלא מפרשין: משיז מניח
 לקושא. א"ר משיז מניח מן שרש
 וקרא וקאמי קרי ליה ב' מניח
 כגון שאכלו כ"ב תמחין וקאמי
 א"ר: א"ר אחד אחד כיון שאכלו
 כ"ב תמחין תמחין מחלקין
 וקאמי וקאמי וקאמי וקאמי וקאמי
 כ"ב מפרשין וקאמי וקאמי וקאמי
 לקולא לא שני להורמא דקאמי
 תמחין מחלקין: ומרסאי פ' א
 אחד שני תמחין דקאמי דקאמי
 מכלל דירשא דקתיז ממן אחד
 פשיטא חייב אחד ותמחין אחד:
 חייב חייב. אחד ביבנה אחד
 במא עסקין קנא ושהיה לו
 דיעה ביתניה. שרדלו לו שאכל
 לו חלק אחד וקאמי וקאמי וקאמי
 בשבטו וקאמי וקאמי וקאמי וקאמי
 דיעה ביתניה ולא אכלו בכלל
 אחד אחד: ואליבא דרבי נמליא
 דאמר לו דיעה חצי שיעור.

לֹא הָיָה יְרֵמְיָהּ וּמִצְטָרֵם כְּדָתָהּ
 וְעַתָּה רְבֵן מִצְטָרֵם אֵיכָבֶד כֹּה־
 נָפִיץ נִחְשְׁבָתָהּ הִיא אֲחִיבֵל הַחַיִּים;
 וְהוּא כְּמִי שֶׁהוּא אוֹכֵל קְלִיטוֹת גִּרְגְּדֵי
 שִׁישָׁה מִמְחִילֹת אֲבִילֹת הַיּוֹת וְעַד
 יִבְלֹתוּ דֹאֵנִי מִפְסִיק בִּיתֵּימָא פִּרְס
 וְהוּא אוֹכֵל קְלִיטוֹת הוּא אַחַז הוּא דֹלָא
 דְּחֵן דְּאִיפְסִיק בִּינִי בִּינִי פִּטוֹר: (אָא)
 בָּבֶל עַד שִׁישָׁה עַד אֲבִילֵי פִּרְס
 פִּרְס אֵל וְחֻכְמִים אֲחִירִים אֵל
 וְיִכְיָא עַד שִׁישָׁה שׁ"מ דְּלַחֲמָא
 וְיִחֹת: אַבְל אֵל אֵל אוֹכֵלֵן טַמְאָן
 וְיִשְׁתִּין לַפְסוֹ בְּרִבְעִית אֵל
 וְקֶאֱמַר אִפִּי לֹא הָיִים כֹּלֵל. מִשְׁךְ
 מִכִּילֵת אִפִּי לֹא שִׁישָׁה בִּי יוֹת: (ב)

אנ היה שבת והוציאנו. גו' וא"ת מה שייך זה לענין אכילה ויש לומר דהכי פירושו והואילן צפוי לכיון שהנחנו צפוי צרה"ו והואילא נכנסות הרצים מחייב משום הולאה דלעילתו היא הנחתו דהא מוציא שמי אומות וכמנן כשהוא מהלך חייב דלמציבנן וז' היא הנחתו:

ל ב'ו'. ואם

תאמר אמאי לא פריך מאברג
גופיה דאמר פרק השני ממש (נחמיה
פד. ופה): דחשיב שחמו חוץ לזמנו כו'
אל עולו לא ידוך כך אם ידור לא יעולו
וקאמר עולא י"ש אלף שלף משלה ב' ה
האור אבל משלה ב' האור אפילו ידור
יעול וא"כ ש"מ יח דעשה לחמו של
מזבח ופקע פיגולו ממנו וי"ל דמכל
מקום לא מנח ליה כהדיא כל כך דפקע
פיגולו ממנו כמו יח כהדיא דקומן:
פקע פיגולו ממנו. כמנחול דקומן:
רש"י פרק הקומץ (דף ד. י.)

אמאי אַלטרירן קרא למעט קומן
מפיגול מיפוק לי דלל קרב הממיר
כמאזו ומירן דמיירי במשלה זו האור
ברזו שסותרו השירים כדאמירן קומן
מאימתי ממיר השירים בצלילה
משהות האור ברזו וקסה דא"כ
ש (לוקס) דפקע פיגולו ממנו כדמוכח
הכא ויש לומר דמיירי שחזיו העלה ע"ג
המנוח וחזיו לא העלה דלל פקע פיגולו
לא העלה ששאר ים וחס תאמר ואפי
לכחלה נמי מעלן ים לא כדאמירן
פרק בית שמאי (וחס מג.) האי קומן
דפלגיה אמיחא ארעא ים אסיקנה ליה
לכחלה וי"ל שאני ואחס סאיה כולו
מתחלה ע"ג המנוח ואחס סאיה כולו
למנוח אלכ הנה לא היה על המנוח
וא"ת מנחת נסכים ומנחת כהן משיח
שהם כולן כליל אמאי תריך קרא למעט
אותם מפיגול והלא אינה ממרת שום
דבר ויש לומר כיון שקדשו ככלי היו כמו
קרבן ומאירן וקצעה מפיגול ולכן תריך
קרא למעט: **פשוט** וכן אמר
בר חמא האבוי באיברים אחר הדוב.
פירש בקונטרס היינו צעיל דפרק
במה התקנה (חזון ג.) ואינו נראה
לר"ת דמאי שייכא היא צעיל נהך
דלכא דהסם מיירי אס ינא חזיו ברזו
אזר כי כלידו או לך נאך נראה
לפרש ^ה דהיינו צעיל דפרק מוצה מקדש
(וחס פו.) דאצייעל להו אור מוצה
כמוצח או לא כי ריבוי ים לכבש ככבש
דמי ריבוי למוצח כמוצח דמי
פשוט דכעי קר בר מנח ים חיבור
צעולין או לא יעו:

ג. (ס) פירוש

מלכיות לשבט ולא מתעברה הוולאה עם שאר
עם שאר המלכיות בי"ה ט. לשון מורה
ו' (ז'ט): **אֵלֶּה** דרפרים ברותא היא.
ובפרק שני שעירים (יומא סו:) איתא
נמי הא דהכא ולא דמי דילגנא אלא
שעיר השמשתא כו' כדדמי הכא אלא
רגילות הוא ולא דריי ט מורה עניים
במקומם ועשירים במקום אחר:

נשאת

ה' יתנו חסדו ורחמיו להם לא משכחת ה' להוציחם קלשים בשוממת הגוף יתן
ותור פיוגלו ותזמאם וחד צהמה לא משכחת לה: בגון שאבלי בוליא בהצלה.
שכל כסילא ע"ה התנחם בחסד עליו ותר צצ' אברים כלומר צ' חתיכות לא מייר:
ייתם. פירוש דרך אמילה:

[illegible]

גב' נהי דאסור: גרידא חל על איסור לית ליה כגון האוכל נבלה
בפסחמה טמאה אינו חופץ משום נבלה היינו איסור גרידא דליכא לא
כדלל ולא מוסף: **מגו דחצי פתיוס** (טז ע"ה) (עבורוס). איתסר נמי
במבול משום טומאה וסיני כולל דלא איתסר איתסר אחפלא אלא
אגבדא איתסר איסורא לגבי אחריני

גַּבְלִי נִימָא אִית לִיה לִרְיָא
 זִנְרִי דְרַאסְיֹור חֵל עַל א
 כּוֹלל וְאִסְיֹור מוֹסֵף א
 לֹא אִסְיֹור אֵלֹא כַּחֲלָבָא
 דְרַאסְיֹור בַּחֲתִיכּוֹת טַהֲרָא
 אִסְיֹורֵי עֵילּוּי חֵלֵב וְרַא
 אֵלֹא בַּאכִילָה אִקְדֵּשׁ
 אִסְיֹורֵא דִּהְנָאֹה אִתּוּכּוֹס
 וְאִכְתִּי לְהַדְרִיט הוּא
 הוּה לִיָּה גוֹתֵר מִיָּגוּ דְרַא
 גְבוּה אִתּוּכּוֹס בִּיה לִגְבִּי
 מִיָּגוּ אִדְרִיתוּסָא בִּיה אִלְבִּי
 בִּיה לִגְבִּי פִיגּוּל וְגַתִּי
 דַּאכֵּל כּוֹיֵת בַּחֲדִידִי
 בַּהֲמוֹת לֹא קִמְיִירִי וְגוֹרִי
 לֹא מִשְׁכַּחַת לֹא אִלְמוּהָ
 שְׁהַעֲלָה יֵאבֵר פִּיגּוּל לִגְ

מִיָּנִיָּה וְהוּא לִיָּה נֹתֵר
פִּיגוּל שֶׁהֶעֱלָה לִגְבִּי מִ
וְהוּא לִיָּה נֹתֵר בִּבְבֵּר
אֲבָרִים לֹא קִמְיִיר וְנֹתֵר
מִשְׁכַּחַת לֹא אִלְמָה
שֶׁהֶעֱלָה אֲבָר פִּיגוּל
אֲנָחֵה ע"ג מִזֹּבֵחַ וּפִי
דֶּהֱהוּא דְּמִזֹּבֵחַ פִּקֵּעַ
וְכִדְאֲמַר עוֹלָא קוֹמֵן פִּי
פִּקֵּעַ פִּיגוּלוּ מִמֶּנּוּ הָיוּ
יִרְבֹּא דְּמִזֹּבֵחַ שְׂדִיָּה
שְׂדִיָּה לִבְרֵאִי פִּשְׁטוּס
חֲבֵר בִּבְבֵּרִים אֲחֵרָה
הֵלֵךְ קִמְיִיר בִּשְׁנֵי זִיתִּים
וְהִקְתָּנִי י"ה וּבִ"ה כֹּהֵר
אֵית בִּיה שְׁנֵי זִיתִּים
כּוֹלִיא בַּחֲלָבָה רִב פִּפֵּס
בַּתְּמִיר בִּר אֲרֵא בִר אֵר
וּמִתְרִיץ לֹה כְּגֹן דֶּאֱבֵל
כְּהֵנִי שִׁינּוּ דֶּאֱבֵל מִשְׁשֵׁ
וְנוֹקֻמָּה בִּשְׁנֵי זִיתִּים
מִיִּירִי בַּשְּׂתִי אֲכִילוֹת
חֲכָמִים⁽⁷⁾ דְּרֵאִין בֵּית הַבֵּס
זִיתִּים ר"מ אֹמֹר וְכו':
מ"ט קִתְּנֵי אִם הִיתָה ע'
אֹמֶרְתָּ עֵרִיב וְהוֹצֵאָתָה
וְהוֹצֵאָתָה לִי"ה מִמָּאִי דֶּל
לִי"ה וְהִכִּי קִתְּנֵי אִם הִי
אֶף מִשּׁוֹם שֶׁבֶת ו"ה ע'
עַל הָדָא אֵיתְמַר דְּרֵנָאִי
⁽⁸⁾ אִישׁ יִלְחַכְשִׁיר אֶת הָדוֹר

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אימוסקפ ביה במי לגבי
תכל: (ב) רש"י ד"ה מגו דלחסר
במחסיס טהורות
טמאמה אלמס: (ג) ד"ה כגון
שאכל וכו' להשלמת אפלט ד"ה
לכותבת דרית של מילא וכו' ואי
פימא. ג"כ ר"ל ואס תקסס:
(ד) בא"ד א"כ לא. ג"כ וכו'
מקום: (ה) רש"י ואלא וכו' לפת
ומשני דילמא כ"ל ויה"א:

גמ' ואין עירוב וחוצאת. ע'
 סוטה מא ע"א ברש"י ד"ה מוכן
 ואילן: תוס' ד"ה ונותר וכו'
 לא מחייב אפינול. כדאיתא
 משום כה:

[illegible][illegible][illegible]

(א) נראה ד"ל מיוגו דליתסר ביה נמי בחולין. (ב) נראה ד"ל והא דנקט כוליא בחלצה לאו דווקא דה"ה דמזי למתני וכו'.

(א) עד כאן שייך לדף יב ע"ב